

1878-01-09

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Johanne Luise Heiberg

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Rigsarkivet

Emneord:
Selskabsliv, filantropi

DOKUMENTINDHOLD

J. L. Heiberg er syg og sengeliggende. J. C. Jacobsen ønsker hende godt nytår og god bedring.

TRANSSKRIFTION

Kjære Fru Heiberg

Det var med blandede Følelser jeg modtog Deres hjertelige Nytaarshilsen til mig og mine, thi ligesaameget som dette Vidnesbyrd om Deres Venskab rørte mig, ligesaameget bedrøvedes jeg over at erfare at De lige siden Juul har været syg og endnu maa holde Sengen. Gid at Deres Haab om at Upasseligheden har culmineret maa vise sig velbegrundet, saa at Deres Venner snart igjen kunne have den Glæde at see Dem ligesaa frisk og livskraftig som i hele det sidste Aar! Jeg har været meget utaalmodig over at den ene Dag er hengaet efter den anden, uden at jeg har været istand til at komme til Byen og hilse paa Dem ved Aarsskiftet, men jeg anede ikke, at mit Ønske om at see Dem og tale med Dem dog vilde være bleven skuffet.

Indtil jeg - forhaabentlig snart - kan bringe Dem min Hilsen personligt, beder jeg Dem hermed modtage Forsikringen om min varme Paaskjønnelse af Deres venlige Sindelag imod mig. Jeg er vistnok i det Hele altfor lidet modtagelig for Paavirkning af Andres Dom over min Færd, men der er dog Enkelte, og til disse hører De fremfor Nogen, hvis Bifald jeg betragter som en misundelsesværdig Lykke, selv om jeg erkjender, at denne Lykke er større end jeg fortjener, men netop derfor maa jeg være Dem dobbelt taknemmelig.

Deres med sand Ærbødighed
hengivne
J. C. Jacobsen

Carlsberg d 9 Januar
1878

9/1 1878

Kjære Lini Heiberg

Det var med det bedste Bælsjæs jeg
modtog Jeres Hønlige Brev og vil
sige mig og mine, at I ligesom jeg
sikke betragter det som Jeres Brev og vil
mig, ligesom jeg betragter det som at
sige at de I sig selv som for næst
I og andre i en faldt Brev. Det
Jeres Brev om at I sig selv som
indvinderet er sig selv og vil, I
at Jeres Brev som I sig selv som
ten Glæde at I sig selv som I sig selv
indvinderet I sig selv som I sig selv!

Jeg har næst meget i det som
at I sig selv som I sig selv som I sig selv
anden, inden at I sig selv som I sig selv
Længe til I sig selv som I sig selv som I sig selv
Og det er, men jeg er det, at I sig selv
Jeg er at I sig selv som I sig selv som I sig selv
I sig selv som I sig selv som I sig selv.

Indtælle mig — forsaabentlig suad — kan
boringe I den mine jellere profanlyst, bedes
mig, den suad vædtege Istedtning om
mine marer, færdiginnelse af Istedt vædtege
Istedtning innat mig. I sig er indstøt
: det jelle allfor ledet vædtege for
Istedtning af Istedt I den mine mine
Istedt, mine det er sig færdig, og det det
Istedt de forufter Istedt, Istedt det færdig
mig det vædtege Istedt er mine mine det vædtege
Istedt, Istedt om mig vædtege, at Istedt
Istedt er Istedt mine mig færdig mine, mine
Istedt Istedt mine mig mine Istedt
Istedt mine mine.

Istedt mine Istedt Istedt

Istedt

Carlberg 9 Istedt
1878.

J. C. Jacobsen